

Τῇ ΚΣΤ' Σεπτεμβρίου

† Ἡ Μετάστασις τοῦ Ἀγίου,
ἐνδοξου καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου καὶ Θεολόγου,
Ἰωάννου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ.

Ἦχος Δι

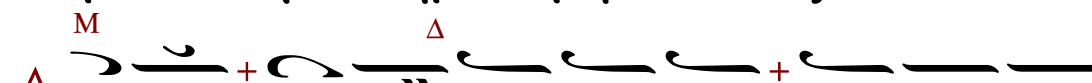
 Θε ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα

 νεν η μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με

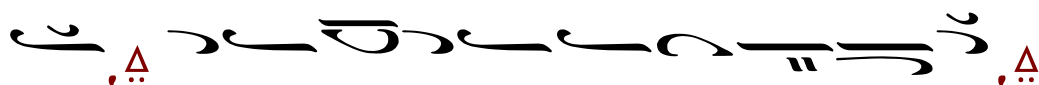
 νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ου

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτοῦς.

 Θε ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα

 νεν η μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με

 νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ου

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ

Ἦχος Δ'

Ἀ πο ο στο λε Χρι στω τω Θε ω η
 γα πη με ε ε νε ε πι τα χυ νον ρυ
 σαι λαον α να πο λο ο γη τον δε χε ται σοι
 προ σπι ι πτον τα ο ε πι πε σον τα τω
 στη θει κα τα δε ζα α με νος ον ι κε
 τευ ε Θε ο λο ο γε και ε πι μον ον νε φος
 ε θν ων δι α σκε δα α α α σαι αι του με
 νος η μιν ει ρην ην και το με γα ε ε ε λε
 ος

Δο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι

ω Πνευματι

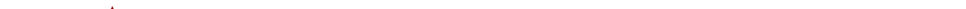
σαι λαον α να πο λο ο γη τον δε χε ται σοι

προσπι ι πτον τα ο ε πι πε σον τα τω

στη θει κα τα δε ζα α με νος ον ι κε

 τευ ε Θε ο λο ο γε και ε πι μονον νε φος

ε θνων δι α σκε δα α α α σαι αι του με

 vos η μιν ει ρηνην και το με γα ε ε ε λε

οξ

 και νυν και α ει και εις τους αι ω

νας των αι ω νων α μην

 Παν τα υ περ εν νοι αν παν τα υ περ εν

δο ξα τα σα Θε ο το κε μυ στη ρι α τη

α γνει α ε σφρα γι σμε νη και παρ θε νι

α φυ λατ το με ε νη Μη τηρ ε γνω σθης

α ψευ δης Θε ον τε κου σα α λη θι νον αυ

τον ι κε τευ ε σω θη ναι τα ψυ χας η μω ω

ων

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν.

Κάθισμα Ἦχος πλ. δ΄

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Οὐ υἱὸς ἐπεκλήθης θείας βροντῆς, ὥς τὰ ὦτα κωφεύσας τῶν δυσσεβῶν, καὶ σάλπιγγος ἡδύτερον, διηχήσας ὧ πάνσοφε, εἰς εὐθείας καρδίας τοῦ Λόγου τὴν σάρκωσιν, καὶ ὥς γνήσιος φίλος, τῷ στήθει ἀνέπεσας· ὅθεν ἐξαντλήσας, τὸ τῆς γνώσεως βάθος, τοῖς πᾶσιν ἐκήρυξας, τοῦ Πατρὸς τὸν συνάναρχον, Ἰωάννη Ἀπόστολε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...- Θεοτοκίον αὐτόμελον

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρὶ, συλλαβοῦσα ἀφράστως Μῆτερ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν κόσμον κατέχοντα, καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔσχες, τὸν πάντα συνέχοντα, τὸν τροφοδότην πάντων, καὶ πλάστην τῆς φύσεως· ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε, ῥυσθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου· Δέσποινα Παρθένε ἄγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι· καὶ

γὰρ δύνασαι, ὅσα θέλεις πανύμνητε.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν

Κάθισμα Ἦχος πλ. δ' Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Τὸν βυθὸν τῆς ἀλιείας καταλιπὼν, τοῦ Σταυροῦ τῷ καλὰμῳ πάντα σαφῶς, τὰ ἔθνη ἐζώγησας, ὡς ἰχθύας Πανεύφημε· καὶ γὰρ καθὼς σοι ἔφη, Χριστὸς ἀναδέδειξαι, ἀλιεὺς ἀνθρώπων, ζωγρῶν πρὸς εὐσεβειαν· ὅθεν κατασπείρας, Θεοῦ Λόγου τὴν γνῶσιν, τὴν Πάτμον καὶ τὴν Ἑφεσον, ἐκαρπώσω τοῖς λόγοις σου, Θεολόγε Ἀπόστολε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...Θεοτοκίον ὁμοιον

Ενθυμοῦμαι τὴν κρίσιν καὶ δειλιῶ, ἔργα πράξας αἰσχύνης ὁ ταπεινός, ἄξια καὶ δέομαι, Θεοτόκε πανύμνητε· Πρὶν ἢ νύξ με φθάσῃ, θανάτου ἐπίστρεψον, πρὸς τὴν τῆς μετανοίας, ὁδὸν ὀδηγοῦσα με·, ἵνα εὐχαρίστως, προσκυνῶν ἀνυμνῶ σου, τὴν ἄμετρον δύναμιν, καὶ τὴν θείαν ἀντίληψιν, Παναγία Θεόνυμφε, πρεσβεύουσα Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ οὗ αἰτοῦμαι σε, δοθῆναί μοι, ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον

Κάθισμα Ἦχος πλ. δ' Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Ἀναπесῶν ἐν τῷ στήθει τοῦ Ἰησοῦ, παρρῶσις τυγχάνων ὡς μαθητῆς, ἠρώτησας· Τίς ἐστίν, ὁ προδότης σου Κύριε; καὶ ὡς ἠγαπημένῳ, ὑπάρχοντι ἔνδοξε, διὰ τοῦ ἄρτου οὗτος, σαφῶς ὑπεδείχθη σοι· Ὅθεν καὶ ὡς μύστης, γεγονὼς τῶν ἀρρήτων, τοῦ Λόγου τὴν σάρκωσιν, ἐκδιδάσκεις τὰ πέρατα, Θεολόγε Ἀπόστολε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον ὅμοιον

Παναγία Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη τὰ χαλεπά, ἴασαι δέομαι, καὶ συγγνώμην παράσχου μοι, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, ἀφρόνως ὧν ἔπραξα, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, μολύνας ὁ ἄθλιος, Οἶμοι! τί ποιήσω, ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἡνίκα οἱ Ἄγγελοι, τὴν ψυχὴν μου χωρίζουσιν, ἐκ τοῦ ἀθλίου μου σώματος; τότε Δέσποινα βοήθειά μοι γενοῦ, καὶ προστάτις θερμότατος, σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Τὸ ἀ΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ' Ὑψου.

Ὑψος ἑξῆς

Ἑκ νε ο τη το ος μου πολ λα α

πο λε μει με πα θη αλλ αυ τος αν τι λα

βου και σω σον Σωτηρ μου Δίς

Οι μι σουν τες Σι ων αι σχυν θη τε α

πο του Κυ ρι ου ως χορ τος γαρ πυ ρι ι

ε σε θε α πε ζη ραμ με νοι Δίς

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι

ω Πνευ μα τι

Α γι ω Πνευ μα τι πα σα ψυ χη ζω

ου ται και κα θαρ σει υ ψου ται λαμ πρυ νε ται

τη Τρι α δι κη Μο να α δι ι ε ρο κρυ

φι ως

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

τον αι ω νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι α να βλυ υ ζει τα

της χα α ρι τος ρει θρα αρ δευ ο ον τα α

πα σαν την κτι ι σιν προς ζω ο γο νι ι αν

Εις πα σαν την γην ε ξηλ θεν ο φθογ

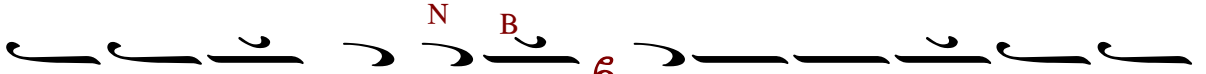
γος αυ του και εις τα πε ρα τα της οικου

μενης τα ρη μα τα αυ τη

Στίχ. Οί ουρανοί διηγούνται δόξαν Θεού
ποίησιν δέ χειρών αυτού αναγγέλει τό

στερέωμα.

Τό τρίτον.

 ε
 λ **6** **λ** **6** ις πα σαν την γην ε ζηλ

 θεν ο φθoγγος αυ του **6** **λ** και εις τα πε ρα τα

 της οι κου με νης τα ρη μα τα αυ τχ ς

 ς ς ς ς ς **6** **λ**

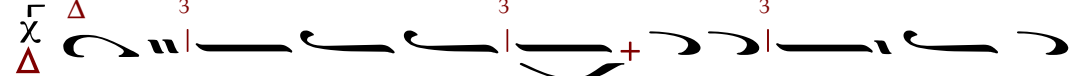
Καί ἀκολουθεῖ ἡ τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου.

Ὁ Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

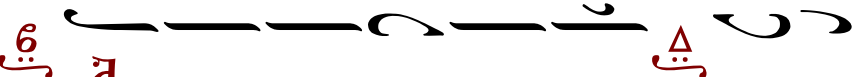
Ὁ Χορός: **Κυ** ρι ε ε λε η σον **Α**

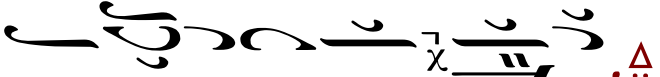
Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ὁ Χορός: **Α** μη ην **Α**

 Πα α α σα πνο η αι νε σα τω τον

 Κυ υ ριον **Α** (Δίς)

Τὸ τρίτον **Α** ι νε σα τω πνο η **Α** πα σα

 τον **Κυ** ρι ο ο ον **Α**

Ὁ Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταζιωθῆναι .. Ὁ χορός:

 Κυ ρι ε ε λε η σον **Κυ** ρι ε ε

 λε η σον **Κυ** ρι ε ε λε η σον **Α**

Ὁ Διάκονος: Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου

Εὐαγγελίου. Ὁ Ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Χορός:
Ἄ και τω Πνευματισου Ἄ

Ὁ Ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ (...) Ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ Διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ὁ Χορός:
Ἄ Δοξα σοι Κυριε Δοξα σοι Ἄ

Ὁ Ἱερεύς: (Ἀνάγνωσις Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου)

Ὁ Χορός: Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι.

Ὁ Ν΄ ψαλμός χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν Σου ἐποίησα. Ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις Σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί Σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας Σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσο-μαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Λκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύ-νην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Λπόστρεψον τὸ πρόσωπόν Σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου Σου, καὶ τὸ Πνεῦμά Σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Λπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου Σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς Σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ Σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην Σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν Σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ Σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν Σου μόσχους.

Ήχος Δι

Δοξα Πατρι και Υιω και Α

Υιω Πνευματι Ταις του Αποστολου

πρεσβειαις ελεημον εξαλειψον τα

πληθει των εμω ων εγκληματων

Και νυν και αι και εις τους αιωνας

των αιωνων Αμην Ταις της Θεοτοο

κου πρεσβειαις ελεημον εξαλει

ψον τα πληθει των εμω ων εγκλημα

των

Εἶπα τό Ἰδιόμελο

Ἦχος λ̣ π̣ Πα

Ἐ
 λε η σον με ο Θε ος κα τα
 το με γα ε λε ος σου και κα τα το
 πληθος των οικτοιρμων σου ε ζα λειψον
 το α νο ο μημα α α μου
 Θε ο λο γε παρ θε νε μα θη τα η γα
 πη η με ε νε του ου Σω τη η η η ρος
 ταις ι κε σι αι αις σου ου ου η μας πε
 ρι σω ζε δε ο ο ο ο με ε ε ε θα α
 πο βλα α α βης πα α αν τι ι ι ι ι ας
 ο τι σου ου ε ε σμε ε ε εν ποιμνιο ο ο

ΚΑΝΟΝΕΣ

Οἱ Κανόνες τῆς Θεοτόκου,
καὶ τοῦ Ἀποστόλου οἱ δύο.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου,
ὡδὴ α', Ἦχος β'
Ὁ Εἰρμὸς

Εν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ, τὴν
Φαραωνίτιδα, πανστρατιὰν ἢ ὑπέροπλος
δύναμις, σαρκωθείς ὁ Λόγος δέ, τὴν
παμμόχθηρον ἁμαρτίαν ἐξήλειψεν, ὁ
δεδοξασμένος Κύριος· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ως ωραίαν ὡς περικαλῇ, ὅλην ὡς
ἁμώμητον, ἐν γυναιξί Θεός σε ἐκλεξάμενος, σοῦ
τὴν μήτραν ὥκησε, τὴν ἁμώμητον, ὃν δυσώπει
Πανάμωμε, μώμου ἐγκλημάτων, ἅπαντας
ῥυσθῆναι τοὺς ὑμνοῦντας σε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ψαλμικῶς Ἀγνή ἐκ δεξιῶν, οἷά περ
Βασίλισσα, τοῦ ἐκ τῆς σῆς νηδύος
ἀναλάμψαντος, Βασιλέως ἔστηκας· ὃν ἰκέτευε,
δεξιὸν παραστάτην με, δεῖξαι ἐν ἡμέρᾳ, τῆς
ἀνταποδόσεως Θεόνυμφε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χερσωθεῖσαν φύσιν τῶν βροτῶν, πᾶσιν ἀτοπήμασι, τὸν ὑετὸν τεκοῦσα τὸν οὐράνιον, ὅλην ἀνεκαίνισας, ἀλλὰ δέομαι, τῆς ψυχῆς μου τὴν αὐλακα, ἀποχερσωθεῖσαν, δεῖξον καρποφόρον Θεονύμφευτε.

Κανὼν τοῦ Ἀποστόλου

ὠδὴ α' Ἦχος β'

Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτὲ

Στίχ. **Ἄ**γιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Βασιλείαν τὴν τῶν οὐρανῶν, Μάκαρ ἦν ἐκήρυξας, ἀπολαβὼν καὶ τῷ Λόγῳ συνόμιλος, γεγονὼς οὐράνιος, τοὺς πιστεύοντας τῷ σεπτῷ σου κηρύγματι, καὶ θεολογία, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις διαφύλαξον.

Στίχ. **Ἄ**γιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥωμαλέον φρόνημα δεικνύς, πάντων κατεφρόνησας, τῶν ἐπὶ γῆς καὶ δεσμῶν τῶν τῆς φύσεως, καὶ τῷ Λόγῳ Πάνσοφε, λογικῶς τε καὶ νουνεχῶς συγγινόμενος, ἐκ τῆς ἀλογίας, τοὺς ἀλογωθέντας ἡλευθέρωσας.

Στίχ. **Ἄ**γιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οὐρανίων γνῶσιν εἰληφώς, θεολογικώτατα, τὸν τοῦ Θεοῦ Θεὸν Λόγον ἐκήρυξας. Ἐν ἀρχῇ ὁ Λόγος ἦν, καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν αὐτοῦ

Γεννήτορα, καὶ Θεὸς ὁ Λόγος, εὐαγγελιζόμενος θεόσοφε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον

Νεανίδων θείων ὁ χορός, ἐνθεαστικώτατα, ἐν γυναιξί σε καλὴν ἁσματίζουσι, Θεοτόκε Δέσποινα, καλλοναῖς ὠραίζομένην Θεότητος· τὸν καλλοποιὸν γάρ, Λόγον ὑπὲρ λόγον ἀπεκύησας.

Ἄλλος Κανὼν, τοῦ Ἁγίου,

ὠδὴ α' Ἦχος πλ. β'

Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εἰς τὰ τοῦ Πνεύματος βάθη τὸν λογισμόν, ἐλλαμφθεὶς ἐνέκυψας, καὶ τὴν γέννησιν ἡμῖν, τὴν φρικτὴν ἐτράνωσας βοῶν, Θεολόγε· Ἐν ἀρχῇ, ὁ Λόγος ἦν τοῦ Θεοῦ.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Κατακαμπτόμενοι πλήθει τῶν πειρασμῶν, καὶ παθῶν καὶ θλίψεων, καὶ δεινῶν ἐπαγωγαῖς, πίστει καταφεύγομεν πρὸς σέ, Θεολόγε, βοηθός, γενοῦ τοῖς δούλοις σου.

Δόξα...

Τὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν πάθη τὰ χαλεπά, ἱατρὸς ὡς ἄριστος, ἱασάμενος σοφέ, αἰωνίου

λύτρωσαι ἡμᾶς, καταδίκης καὶ πυρός, τῇ μεσιτείᾳ σου.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον**

Ἡ τὸν Θεὸν συλλαβοῦσα τὸν δι' ἡμᾶς, γεγονότα ἄνθρωπον, τοῦτον αἵτησαι Ἀγνή, ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως ἡμᾶς, οἰκτειρῆσαι τοὺς πολλά, ἡμαρτηκότας αὐτῷ.

Τῆς Θεοτόκου

ὥδὴ γ'

Ὁ Εἰρμὸς

Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὥσεὶ κρίνον Κύριε, ἡ τῶν ἐθνῶν στειρεύουσα, Ἐκκλησία τῇ παρουσίᾳ σου, ἐν ἣ ἔστερεώθη ἡ καρδία μου.

Στίχ. **Υ**περαγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Φορέσας με τὸν ἄνθρωπον, ἐκ γαστροῦ σου πρόεισιν, ὁ Ποιητῆς Πανάμωμε, ἀφθαρσίας στολὴν δωρούμενος, τοῖς πολλοῖς γυμνωθεῖσιν ἀτοπήμασιν.

Στίχ. **Υ**περαγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Υπέρτιμον ἐκύησας, Θεὸν Λόγον Δέσποινα, ὃν ἐκτενῶς ἰκέτευε, οἰκτειρῆσαι τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν, ἡδονῶν ἀτιμίαις, σκυθρωπάζουσιν.

Στίχ. **Υ**περαγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὰ τραύματα θεράπευσον, τῆς ψυχῆς μου
Ἄχραντε, τὴν ταπεινὴν καρδίαν μου,
φαρμαχθεῖσαν ἰῶ τοῦ ὄφεως, δραστικῶ σου
φαρμάκῳ περιποίησαι.

Τοῦ Ἀγίου

Ὁ αὐτὸς

Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος,

Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τριάδος ἐφανερώσας, θεολόγῳ γλώττῃ σου,
τὸ ὑπὲρ νοῦν μυστήριον, Ἰωάννη θεομακάριστε,
ἐν ᾗ ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου.

Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ γλῶσσά σου γεγένηται, γραμματέως
κάλαμος, τοῦ Παναγίου Πνεύματος, θεογράφως
ὑποσημαίνουσα, τὸ σεπτὸν τε καὶ θεῖον
Εὐαγγέλιον.

Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σοφίας σὺ τὴν ἄβυσσον, ἀνυμνήσω
πάνσοφε, ἀναπесῶν θεόφρονι, παρρῶσίᾳ τῇ τῆς
σοφίας πηγῇ, καὶ ταύτης θεοκῆρυξ ἐχρημάτισας.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν μόνην παρθενεύουσαν, καὶ Μητέρα
σέβομεν, ὡς σωτηρίας πρόξενον, γενομένην ἡμῖν
Πανάμωμε, καὶ κόσμον ῥυομένην ταῖς
πρεσβείαις σου.

Ἄλλος ἦχος πλ. β'
Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νοῖ λαμπρῷ καὶ καθαρῷ, ὁμιλήσας τῷ
Λόγῳ, Θεολόγε τρισμάκαρ, ἐμυήθης παρ' αὐτοῦ,
τὰ ὑπὲρ λόγον σαφῶς, καὶ τὴν κτίσιν, πᾶσαν
κατεφώτισας.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δεσμῶν με ῥῦσαι χαλεπῶν, ἁμαρτίας
Τρισμάκαρ, τῇ στοργῇ συνδεσμῶν με, τοῦ
Δεσπότη καὶ Θεοῦ, ὃν ἀγαπήσας θερμῶς,
Θεολόγος, τούτου ἐχρημάτισας.

Δόξα...

Ἐδόθης πρόμαχος ἡμῖν, καὶ μεσίτης καὶ
ρύστης, καὶ πρὸς Κύριον πρέσβυς, καὶ
θαυμάτων αὐτουργός, καὶ ἰαμάτων πηγή,
Θεολόγε· ὅθεν σε γεραίρομεν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἦνίκα Λόγος ὁ ἐκ σοῦ, σαρκωθεὶς
ἀπορρήτως, Θεοτόκε ἐν ξύλῳ, ἀνυψοῦτο τοῦ
Σταυροῦ, παρθένῳ τῷ Μαθητῇ, ὡς παρθένον,
Κόρην σε παρέθετο.

Συναπτὴ μικρὰ μεθ' ἣν Ἐκφώνησις
Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν... Κάθισμα
Ἦχος πλ. δ' Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Τῆς σοφίας τῷ στήθει ἀναπесῶν, καὶ τὴν
γνῶσιν τοῦ Λόγου καταμαθῶν, ἐνθέως
ἐβρόντησας· Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος,
καλλιγραφήσας πρῶτος, τὴν ἀναρχον γέννησιν,
καὶ καταγγείλας πᾶσι, τοῦ Λόγου τὴν
σάρκωσιν· ὅθεν καὶ τῇ γλώττῃ, σαγηνεύσας τὰ
ἔθνη, τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος, ἐκδιδάσκεις τοῖς
πέρασι, Θεολόγε Ἀπόστολε· πρέσβευε Χριστῷ
τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι,
τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... **Θεοτοκίον ὁμοιον**

Ελεήμονα Λόγον καὶ συμπαθῆ, ὡς κυήσασα
Δέσποινα τοῦ παντός, ἐλέησον ἅπαντας, τοὺς
εἰς σὲ καταφεύγοντας, πειρασμῶν καὶ νόσων,
καὶ πάσης κακώσεως, καὶ τῆς αἰωνιζούσης
φλογὸς ἐλευθέρωσον ὅπως εὐχαρίστως, τῶν
πολλῶν οἰκτιρμῶν σου, τὸν πλουῖτον δοξάζωμεν,
καὶ τὸ ἄμετρον ἔλεος, καὶ βοῶμέν σοι πάντοτε·
Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων
ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἀξίως, τὸν
τόκον σου Ἀχραντε.

Κοντάκιον Ἦχος β΄

Τὰ μεγαλεῖα σου Παρθέने, τίς διηγήσεται; βρύεις γὰρ θαύματα, καὶ πηγάζεις ἰάματα, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὡς Θεολόγος καὶ φίλος Χριστοῦ.

Ὁ Οἶκος

Υψη οὐράνια ἐκμανθάνειν, καὶ θαλάσσης τὰ βάθη ἔρευναν, τολμηρὸν ὑπάρχει καὶ ἀκατάληπτον, ὥσπερ οὖν ἄστρα ἐξαριθμῆσαι, καὶ παράλιον ψάμμον οὐκ ἔστιν ὅλως, οὕτως οὔτε τὰ τοῦ Θεολόγου εἰπεῖν ἱκανόν, τοσοῦτοις αὐτὸν στεφάνοις ὁ Χριστός, ὃν ἠγάπησεν ἔστεψεν! οὗ τῷ στήθει ἀνέπεσε, καὶ ἐν τῷ μυστικῷ δείπνῳ συνειστιάθη, ὡς Θεολόγος καὶ φίλος Χριστοῦ.

Σ υ ν α ξ ά ρ ι ο ν

Τῇ ΚΣΤ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡ Μετάστασις τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου, καὶ Ἀποστόλου, καὶ Εὐαγγελιστοῦ, Φίλου, Ἐπιστηθίου, Παρθένου, Ἠγαπημένου, Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Στίχοι

Πατρὸς παρέστης ἠγαπημένῳ Λόγῳ,
Πάντων μαθητῶν Ἠγαπημένε πλέον.
Πρὸς γε Θεὸν μετέβη βροντῆς παῖς εἰκάδι

ἕκτη.

Ταῖς αὐτοῦ Ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καταβασίες, Ἀνοίξω το στόμα μου

Ἦχος Γ^{τος} λ

Ὁδὴ α' ^π_λ ^B ^M
^λ ^Δ νοι ζω το στο μαμου και

^B ^M
^λ ^λ πλη ρω θη σε ται Πνευ μα τος και λο γον ε

^B ^M
^λ ^λ ρευ ζομαι τη Βασι λι δι Μητρι και ο

^Π ^M
^π_λ ^λ φθη σομαι φαι δρωσ πα νη γυ ρι ζων και α α

^B ^λ
^λ ^λ σω γη θο μενος τα αυ της τα θαυ μα τα

Ὁδὴ γ' ^λ ^λ
^λ ^λ τους σου ους υ μνο λο γους Θε ο

^Δ ^Δ
^λ ^λ το κε η ζω ω σα και α φθο νος πη γη

^λ ^λ
^λ ^λ θι α σον συγ κρο τη σαν τας πνευ μα τι κον

^π_λ ^λ
^λ ^λ στε ρε ω ω σον και εν τη θει α δο ξη σου

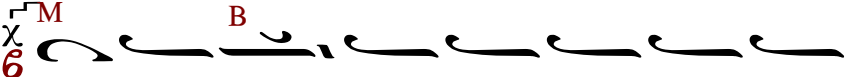
Ὁ α' χορός ^λ ^λ
^λ ^λ στε φανων δο ξης α ξι ω σον

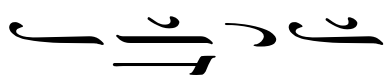
Ὡδὴ δ' ⁶ ^λ Την α νε ξι χνι αστον θει ει αν βου
⁶ ^λ λην ⁶ ^λ της εκ της Παρ θε ε νου σαρ κω σε ως ⁶ ^λ
⁶ ^λ σου του υ ψιστου ⁶ ^λ ο Προ φη της Αβ βα κουμ
⁶ ^λ κα τα νο ων ε κραυ γα ζε ^Δ ^λ δο ζα τη δυ
⁶ ^λ να μει σου Κυ ρι ε ⁶ ^λ
Ὡδὴ ε' ⁶ ^λ ^Ε ξε στη τα συμ παν τα ⁶ ^λ ε πι
⁶ ^λ τη θει α δο ζη σου συ γαρ α πει ρο γα
⁶ ^λ με Παρ θε νε ⁶ ^λ εσ χες εν μη τρα τον
⁶ ^λ ε πι πα αν των Θε ον ^Δ ^λ και τε το κας α χρο
⁶ ^λ νον Υι ον ^{ζ'} ^λ πα σι τοις υ μνου σι σε ⁶ ^λ σω τη
⁶ ^λ ρι αν βρα βευ ον τα ⁶ ^λ

Ὡδὴ στ' ⁶λ Τὴν θειαν ταυ την και παν τι μον τε
 λουν τες ε ορ την οι θε ο φρονες ^π9 της Θε ο
 μη το ρος ^π9 δευ τε τας χειρας κρο τη σω μεν
^ΔΑ τον εξ αυ της τε χθεν τα Θε ον δα ζα ζον
 τες ⁶λ
 Ὡδὴ ζ' ⁶λ Ουκ ε λα α τρευ σαν ⁶λ τη
 κτι σει οι θε ο φρο νες ⁶λ πα ρα τον κτι
 σαν τα ⁶λ αλ λα πυ ρος α πει λην ⁶λ αν δρει
 ως πα τη σαν τες χαι ρον τες ε ψα λλον ⁶λ υ
 περ υ υμνη η τε ^π9 ο των Πα τε ρων Κυ ριος
^ΔΑ και Θε ος ευ λο γη τος ει ⁶λ

Ὁδὴ ἡ ⁶ _λ ^Δ _λ νου μεν ευ λο γου μεν και προ
⁶ _λ σκυ νου ου μεν τον Κυ ριον ⁶ _λ
⁶ _λ Παι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι νω
^Δ _λ ο το οκος της Θε ο το κου δι ε σω
^Δ _λ σα το ^Δ _λ το τε μεν τυ που μενος ⁶ _λ νυν δε
^π ₉ ενεργου μενος ^π ₉ την οι κου με νην α πα σαν
α γει ρει ψαλ λου ου σαν ^Δ _λ τον Κυ ριον υ
μνει τε ταερ γα ^π ₉ και υ περ υ ψου τε ^Δ _λ εις παν
^λ _λ τας τους αι ω ω να α α α ας ⁶ _λ

Τιμιωτέρα Ἦχος Γ^{τος}

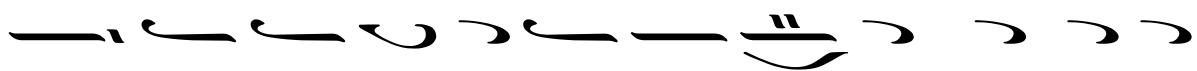
Στίχος α' ^{Γ^M}₆ ^B
⁶_λ **Μ**ε γα λυ νει η ψυ χη μου

 ⁶_λ τον Κυ ρι ον ⁶_λ και η γαλ λι α σε το

 ^{Γ^λ}₆ ^Γ
 πνευ μα μου ⁶_λ ε πι τω Θε ω ω τω σω

 τη ριμου ⁶_λ

^B ⁶_λ **Τ**ην Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ ⁶_λ και

 εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

 ⁶_λ φειμ ⁶_λ την α δι α φθo ρως Θε ον Λο γον τε

 ⁶_λ κου σαν ⁶_λ την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ

 νο μεν ⁶_λ

Στίχος β' ^{Γ^B}₆ ^B
⁶_λ **Ο** τι ε πε βλε ψεν ε πι την

τα πεινωσιν της δουλης αυτου ⁶λ ι δου
 γαρ απο του νυν ⁶λ μα καρι ουσι με πα
 σαι αι γενεαι ⁶λ

⁶λ ^B την Τιμιωτεραν των Χερουβειμ ⁶λ και
 ενδοξατεραν ασυγκριτως των Σερα
 φειμ ⁶λ την αδιαφθορως Θεον Λογον τε
 κουσαν ⁶λ την οντως Θεοτοκον σε μεγαλυ
 νομεν ⁶λ

Στίχος γ' ⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ
 0 τι εποιησε μοι μεγα
 λει ο δυνατος ⁶λ και αγιον το
 ονομα αυτου ⁶λ και το ελεος αυτου ⁶λ

εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου

με νοις αυ τον ε
λ

^B
⁶_λ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ ⁶_λ και +

εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

φειμ⁶ την α δι α φθo ρως Θε ον Λο γον τε

κουσαν ⁶ την ον τως Θε ο τον σε μεγαλυ

νομεν ⁶λ

Στίχος δ' ποι η σε κρα τος εν βρα χι

ο νι αυ του δι ε σκορ πι σεν υ πε

ρη φανους δι α νοι ακαρ δι ας αυ των ⁶ λ

^B
ἔ
λ^T ἦν Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ ⁶ λ^T και +

εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα
 φειμ⁶_λ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε
 κου σαν⁶_λ την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ
 νο μεν⁶_λ

Στίχος ε' ^χ₆ Κα θει λε δυ να στας α πο θρο
 νων και υ ψω σε τα πει νους⁶_λ πει νων τας^χ₆ ε
 νε πλη σεν α γα θων^Δ_λ και πλου του ουν τας ε
 ζα πε στει λεν κε νους⁶_λ

^M₆ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ^Δ_λ και
 εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα
^Π₆ φειμ^Δ_λ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε

κουσαν^π την^Β ον τως Θε ο το κον σε μεγαλυ

νομεν⁶

Στίχος στ' ^χ₆ Αν τε λα βε το Ι σρα ηλ

παιδος αυ του μνησθη ναι ε λε ους⁶ κα

θως ε λα λη σεν προς τους πα τε ρας η

μων⁶ τω Α βρα αμ^χ_Δ και τω σπερ μα τι αυ του

ε ως αι ω νος⁶

^Μ₆ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ^Δ

και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των

Σε ρα φειμ^Π_Δ την α δι α φθο ρως Θε ον

Λο γον τε κου σαν την^Β ον τως Θε ο το κον

σε μεγαλυνομεν

6
λ

Εἶτα ψάλλεται ἡ θ' ὠδή

Ἄ πας γηγενης σκιρτατωτω πνευματι
 λαμπαδου χουμενος πανη γυρι ζετωω
 δε α υλων νο ω ων φυσις γεραιρουσα
 τα ι ε ρα θαυμασια της Θεομη
 το ορος και βο α α α α τω Χαιροις
 παμμα κα αριστε Θεο το κε Α γνη
 α ει παρ θε νε ε ε ε ε

Ἑξαποστειλάριον
Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Βροντῆς υἱὸς γενόμενος, βροτοῖς ἐθεολόγησας, τό, ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, Ἀπόστολε Ἰωάννη, ἐπιπεσὼν τῷ στήθει γάρ· Πιστῶς τῷ τοῦ Δεσπότη σου, κἀκεῖθεν ἀρυσάμενος, θεολογίας τὰ ῥεῖθρα, τὴν κτίσιν πᾶσαν ἀρδεύεις.

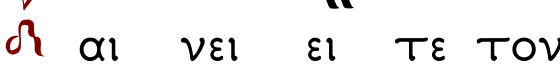
Ἡ Σταυροθεοτοκίον

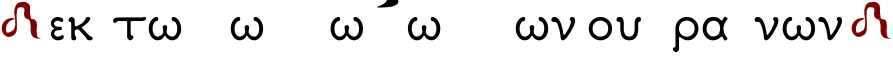
Σταυρῷ τῷ τοῦ Κυρίου σου, παρισταμένη Πάναγνε, σὺν Μαθητῇ τῷ Παρθένῳ· Γύναι ἰδοὺ ὁ υἱός σου, ἀκήκοας τοῦ πλάσαντος, τῷ Μαθητῇ ὡσαύτως δέ, ἰδοὺ φησὶν ἡ μήτηρ σου· μεθ' οὗ σε πάντες ὑμνοῦμεν, Θεογεννητορ Παρθένε.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

Ἦχος λ' α' Νη

^Π^Ν
^ν ^ν
 Πάσα πνο ή αι νε ε σα α τω τον Κυ

 υ υ ρι ι ι ι ον ^ν αι νει ει τε τον

 Κυ ριον εκ τω ω ω ω νου ρα νων

 αι αι νει ει ει τε αυ τον εν τοι οι οις υ ψι ι

 στοις σοι πρε πει υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε

 ω
^Ν
^ν ⁶
 ^λ νει ει ει τε αυ τον πα α α αν τες

 οι Αγ γε λοι οι οι οι α α α αυ του ^ν αι

 νει ει ει ει ει τε αυ τον πα α σαι αι

 δυ να α α μεις αυ του σοι πρε ε πει υ υ

۷

Στιχηρὰ Προσόμοια.
Ἦχος πλ. δ'
ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος

Ἰχθὺς ἀπὸ Νη

^γ
 Ἀ νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να
 στει αις αυ του ^β
^λ αι νει τε αυ τον κα τα
 το πληθος της με γα λω συνης αυ του ^β
^λ
 Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος

Μάκαρ, Ἰωάννη πάνσοφε, περιουσία θερμῆ,
τῆς Χριστοῦ ἀγαπήσεως, πλέον πάντων
πέφηνας, Μαθητῶν ἀγαπώμενος, τῷ
παντεπόπτῃ Λόγῳ καὶ κρίνονται, δικαίοις πᾶσαν
τὴν οἰκουμένην ζυγοῖς, τῆς καθαρότητος, καὶ
ἀγνείας κάλλεσι καταυγασθεῖς, σῶμα καὶ
διάνοιαν θεομακάριστε.

γος ^{ⲕⲗⲓⲛ} αι νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω
 και κι θα ρα ^{ⲕⲗⲓⲛ}

Θεολογίας τὰ νάματα, ἐπὶ τοῦ στήθους
 πεσών, τῆς σοφίας ἐξήντλησας, καὶ τὸν κόσμον
 ἥρδευσας, Ἰωάννη πανάριστε, τῇ τῆς Τριάδος
 γνώσει τὴν θάλασσαν, καταξηράνας τῆς
 ἀθεότητος, στῦλος γενόμενος, καὶ νεφέλη
 ἔμψυχος καθοδηγῶν, πρὸς τὴν ἐπουράνιον,
 κληροδοσίαν ἡμᾶς.

^{ⲕⲗⲓⲛ} ^M ^B
 αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και
 χο ρω ^{ⲕⲗⲓⲛ} αι νει τε αυ τον ^{ⲕⲗⲓⲛ} εν χορ
 δαι ^{ⲕⲗⲓⲛ} αις και ορ γανω ^{ⲕⲗⲓⲛ}

Τὸ παρθενίας ἀπάνθισμα, τὸ τῶν σεπτῶν
 ἀρετῶν, δεκτικὸν ἐνδιαίτημα, τῆς σοφίας
 ὄργανον, τὸ τοῦ Πνεύματος τέμενος, τὸ
 φωτοφόρον στόμα τῆς χάριτος, τῆς Ἐκκλησίας
 τὸ φαινότατον, ὅμμα τὸν πάνσεπτον, Ἰωάννην
 ἄσμασι πνευματικοῖς, νῦν ἀνευφημήσωμεν, ὥς

ὑπηρετήν Χριστοῦ.

^χ_ν Ἄ νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις
 ευ η χοις ⁶_λ αι νει τε αυ τον εν κυμ βα
 λοις α λα λαγ μου ⁶_λ πα σα πνο η ⁶_λ αι
 νε σα α τω τον Κυ ριον ⁶_λ

Εὐαγγελιστὰ θεσπέσιε, τῶν ἀγαθῶν τὴν
 πηγὴν, βασιλείαν ἀσάλευτον, καὶ ζωὴν αἰώνιον,
 καὶ χαρὰν ἀνεκκλάλητον, καὶ θεωρίας θείας
 ἀπόλαυσιν, καὶ πλουτοδότης Χριστοῦ
 χαρίσματα, νοῦν ὑπερβαίνοντα, καὶ βροτῶν
 διάνοιαν, γόνε βροντῆς, εὐαγγελιζόμενος, τῷ
 κόσμῳ ἔλαμψας.

Ἦχος λδ Νη

Δο ο ο ο ζα Πα τρι ι ι ι και
 αι Υι ι ω ω ω και α γι ι ω ω Πνε
 ε ε ε ευ μα α α α α α α α τι
 Ευ αγ γε λι στα Ι ω ω α α αν
 νη η Ι σα αγ γε λε επααρθε ε ε νε
 Θε ο λο ο ο γε θε ε ε ο δι ι ι
 δα α α α κτε ορ θο δο ζω ω ω ω
 ω ως τω ω ω ω κο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο σ μω τη ην α α χρα αν
 τον πλε ευ ρα α α αν το αι αι αι μα α

και αι το ο υ υ υ υ υ δω ωρ βλυ

λου ου ου σαν ε ε κη η η η η η η ρυ υ υ

υ ζας ε νω ω την αι ω ω νι ον ζω

ην πο ρι ζω ω ω ω ω ω ω με ε

πο ο ρι ι ζω ω με ε ε θα ταις ψυ χαι

αι αι αι αι αις η η η ταις ψυ χαι αις η η

μων

και νυ υν και α ει και εις τους αι ω

νας των αι ω νων α μην

Δε ε σποι να προσ δε ζαι τας δε η η

η σεις των δου λων σου και λυ τρωσαι η

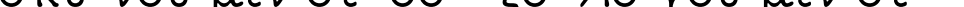
μας
α πο πα α σης α να αγ κης και θλι

ι ψε ε ως

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ ΣΥΝΤΟΜΟΣ
ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ΄

ρη η νη ⁶ εν αν θρωποις ευ δο κι α ⁷

 προ σκυ νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ⁶_λ ευ

λην σου δοξαν

ε Πατερ παν το κρατωρ Κυρι ε Υι ε μο

46

Πνευ^νμα^α

Κυ^νρι^Nε ο Θε^αος ο αμ^ανος του Θε^αου ο

Υι⁺ος του Πα^ατρος ο αι^αιρων την α^αμαρ

τι^αν του κο^αοσμου^α ε^α λε^αησον η^αμας

ο αι^αιρων^α τας α^αμαρ^ατι^ας του κο^αο

σμου^α

Π^νροσδε^Nε^αι την δε^αη^ασιν η^αμων^α ο κα

θ^αη^αμενος εκ^α δε^αξι^αω^αων του Πα^ατρος^α και

ε^α λε^αησον η^αμας^α

Ο^ντι συ^α ει^α μονος Α^αγιος Συ^α ει^α μονος

Κυ^αριος^α Ι^αη^ασους Χρι^αστος ει^ας δο^αο^αξαν Θε^α

— — — — —

ου Πατρος αμην

ν
Α

N

ν
Α Καθ ε καστην Η μεραν ευ λο γη σω

ν
Δ
Α και αι νε εσωτο ο νομα σου εις τον αι

σε

— — — — —

ω ω να και εις τον αι ω να του αι ω ω

ν
Δ

νος

ν
Α

N

ν
Α Κα τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με

— — — — —

ρα ται τη ν
Α α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι

ν
Δ

η μας

ν
Α

N

ν
Α Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος

— — — — —

των πα τε ερων η μων
Δ και αι νε τον και

ν
Δ
δε δο ζα σμενον το ο νομα σου
Δ εις τους

ν
Α

αι ω ω ν α σ α μ η ν

ν
Δ

^N
ν Δ Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου

ε φ η μας Δ κα θ α απερηλ πι σα με ν ε πι σε

ν Δ Ε υ λο γ η τ ος ει ει Κυ ρι ε ε λ δι δ α

ζ ο ο ν με Δ τα δι και ω μα τα α σου (τρεις) ν Δ

^N
ν Δ Κυ ρι ε κα τα φυ γ η ε γε ν ν η η θ η σ η

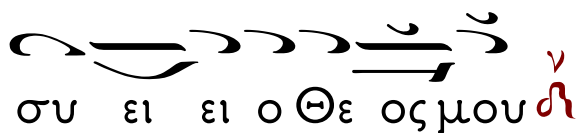
μ ι ν ε ν γε ν ε α και γε ν ε α Δ ε γ ω ει

πα Κυ ρι ε ε λε η σ ο ν με Δ ι ι α σ αι τ η ν

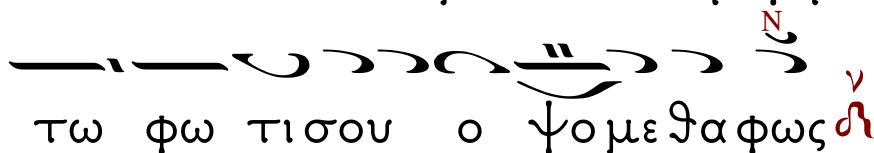
ψ υ χ η η ν μου Δ ο τι η μα ρ τ ο ο ν σοι ν Δ

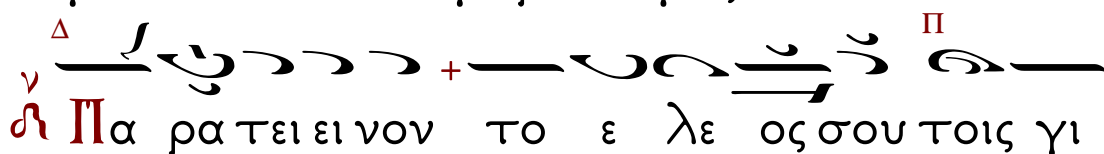
^N
ν Δ Κυ ρι ε π ρ ος σε κα τε ε φυ γ ο ν δι δ α ζ ο

ο ο ν με Δ του ποι ει ν το θ ε λ η μα σου Δ ο τι

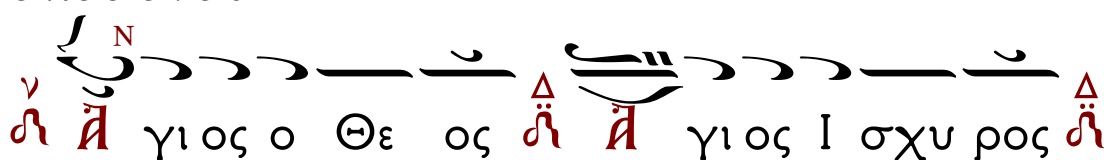
συ ει ει ο Θε ος μου ^ν

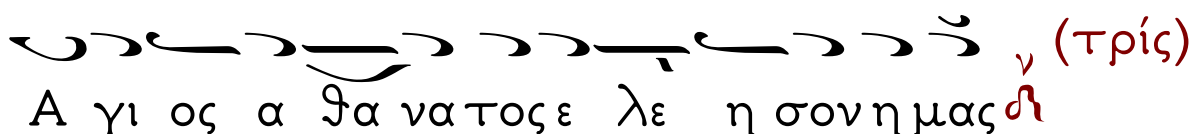
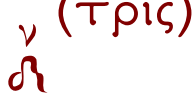
^ν ^N **Ο** τι πα ρα σοι πη γη ζω ης ^Δ εν

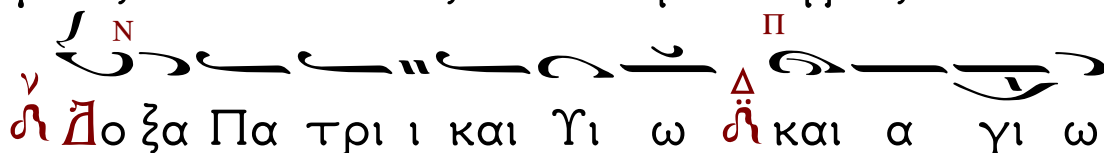
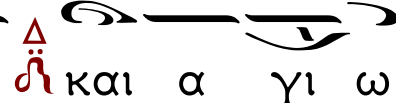
 τω φω τισου ο ψο με θα φως ^ν

^Δ ^Π **Π**α ρα τει νον το ε λε ος σου τοις γι

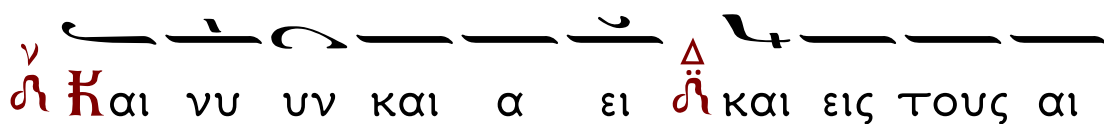
 νω σκου σι σε ^ν

^ν ^N **Α** γι ος ο Θε ος ^Δ **Α** γι ος Ι σχυ ρος ^Δ

 ^ν (τρίς)
Α γι ος α θα να το σε λε η σον η μας ^ν

^ν ^N **Δ**ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^Δ και α γι ω

 ^ν
Πνευ μα τι

^ν ^Δ
Και νυ υν και α ει ^Δ και εις τους αι

 ^ν
ω νας των αι ω νων α μην

 Ἀ γι ος α θα να το σε λε η σον η μας

 Ἀ α γι ο ος ο Θε ε ος

 Ἀ α γι ο ος Ι σχυ υ ρος

 Ἀ γι ι ος Α α θα α α α α να

 α α α α τος ε λε ε ε ε η σο ο

 ο ο ο ον η η μα α α α α ας

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ

Ἦχος Δ'

Ἀ πο ο στο λε Χριστω τω Θε ω η
 γα πη με ε ε νε ε πι τα χυ νον ρυ
 σαι λαον α να πο λο ο γη τον δε χε ται σοι
 προ σπι ι πτον τα ο ε πι πε σον τα τω
 στη ει κα τα δε ζα α με νος ον ι κε
 τευ ε Θε ο λο ο γε και ε πι μονον νε φος
 ε θνων δι α σκε δα α α α σαι αι του με
 νος η μιν ει ρη νην και το με γα ε ε ε λε
 ο ο ος

Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ἦχος λ' αἱ Νη

^N ^Δ ^M
 α Κυ ρι ε ε λε ε η σον α

^N ⁶ ^λ
 α Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον λ

^N ^Δ ^N
 α Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον Δ

^Δ ^Δ
 α Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον Δ

^Π ⁶ ^λ
 α Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον λ

^N ^M ^N ^Δ ^M
 α Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

^N ^N
 α Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον

^N ^Δ
 α Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον Δ

^Δ ^Δ
 α Κυ ρι ε ε λε η η σον Δ

^Δ
^ν
^Α Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ο ν ^Γ

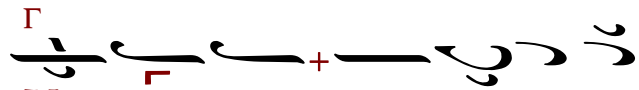
^ν
^Α

^Ν
^ν
^Α Κυ ρι ε ε λε ε η σον ^Π ^π

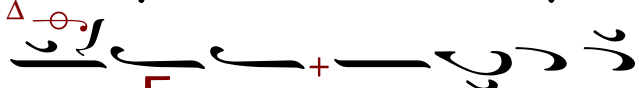
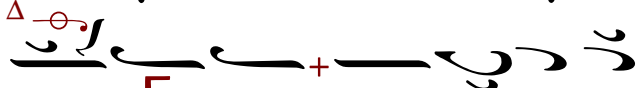
^ν
^Α

^Ν
^ν
^Α Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

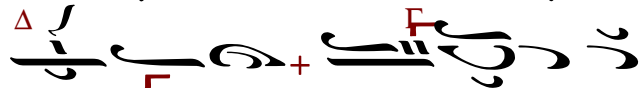
^ν
^Α

^Γ
^ν
^Α Κυ ρι ε ε λε η σον ^Γ

^ν
^Α

^Δ
^ν
^Α Κυ ρι ε ε λε η σον ^Δ

^ν
^Α

^Δ
^ν
^Α Κυ ρι ε ε λε η σον ^Γ

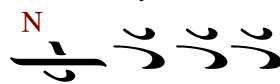
^ν
^Α

^Ν
^ν
^Α Κυ ρι ε ε λε ε η σον ^Π ^Δ ^π

^ν
^Α

^Ν
^ν
^Α Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

^ν
^Α

^Ν
^ν
^Α Κοι Κυ ρι ε

^ν
^Α

Ἀντίφωνον α΄

Ἦχος Δ΄

^Γ
^Δ
^Δ **Α** μη η ην ^Δ

^Μ
^Δ **Ε**υ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι

^Δ **Ο**ν ^Δ και παν τα τα εν τος μου ^Δ το ^Δ ο νο

^Δ **Μ**α το ^Δ Α γιον αυ του ^Δ

^Μ
^Δ **Τ**αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

^Δ **Τ**ερ σω σον η μας ^Δ

^Μ
^Δ **Ε**υ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι

^Δ **Ο**ν ^Δ και μη ε πι λαν θανου ^Δ πα σας τας

^Δ **Α**ν τα πο δο σεις αυ του ^Δ

^ΓΧ ^Μ ^Δ ^Β
^Δ ^ΓΧ ^Μ ^Δ ^Β
 ταις πρεσβειαις της Θεοτοκου Σω

^Β ^Δ ^ΓΧ ^Μ ^Δ ^Β
 τερ σωσον ημας ^Δ

^ΓΧ ^Μ ^Δ ^Β
^Δ ^ΓΧ ^Μ ^Δ ^Β
 Κυριος εν τω ουρανω ητοι οι

^Β ^Δ ^ΓΧ ^Μ ^Δ ^Β
 μασεν τον θρονον αυτου και η Βασιλει

^Β ^Δ ^ΓΧ ^Μ ^Δ ^Β
 α αυτου παντων δε σποζει ^Δ

^ΓΧ ^Μ ^Δ ^Β
^Δ ^ΓΧ ^Μ ^Δ ^Β
 ταις πρεσβειαις της Θεοτοκου Σω

^Β ^Δ ^ΓΧ ^Μ ^Δ ^Β
 τερ σωσον ημας ^Δ

Ἀντίφωνον β'

^ΓΧ ^Μ ^Δ
^Δ ^ΓΧ ^Μ ^Δ
 Ἀμην ^Δ

^ΓΧ ^Μ ^Δ ^Β
^Δ ^ΓΧ ^Μ ^Δ ^Β
 Ἀινει η ψυχη μου τον Κυριον ^Δ

^Β ^Δ ^ΓΧ ^Μ ^Δ ^Β
 αι νεσω Κυριον εν τη ζωη μου ^Δ ψαλ

λω τω Θε ω μου ε ως υ παρχω
 ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
 α γι οισ θ αυ μα στος ψαλ λον τας σοι αλ
 λη λου ι α
 Μα κα ρι ος ου ο Θε ος Ι α
 κω β βο η θος αυ του η ελ πις αυ του ου
 ε πι Κυ ριον τον Θε ον αυ του
 ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
 α γι οισ θ αυ μα στος ψαλ λον τας σοι αλ
 λη λου ι α
 Βα σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι

ω να ο Θε ος σου Σι ων εις γεν νε α

 αν και γεν νε αν

 Γω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν

 α γι οis θ αυ μα στος ψα λ λον τας σοι αλ

 λη λου ι α

 Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι

 ω Πνευ μα τι

 Και νυν και α ει και εις τους αι αι

 ω νας των αι αι ω νων Α μην

 Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος

 του Θε ου α θ να τος υ πα α α αρ χων

^M
 και κα τα δε ζα με νος δι α την η με
^B
 τε ραν σω τη ρι ι αν ^Δ ^Γ ^Δ
 σαρ κω θη η ναι
^{ζ'}
 εκ της Α γι ας Θε ο το κου ^Δ ^B ⁺
 και α ει
^Δ
 παρ θε νου Μα ρι ας ^Δ ^B
 α τρε ε πτω σ ε εν
^Δ ^M ^Δ ^Γ
 αν θρω πη σας ⁶ ^Δ ^Γ
 σταυ ρω θεις τε Χρι στε
^Δ ^N ^M
 ο Θε ος ^Δ θα να α τω ω θα να τον πα τη σας
^χ ^Δ ⁺ ^{χ'} ^M ^Δ
 ει εις ων ⁶ της Α γι ας Τρι α δος ^Δ ^M
 συν
^Δ ^B ^Δ
 δο ζα ζο ο με νος τω Πα τρι ^Δ ^B ^Δ
 και τω Α
^χ ^χ ^M ^{Γ Δ} ^Δ
 γι ω Πνευ μα τι ⁶ σω σον η μα α ας ^Δ

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ

Ἦχος $\overline{\text{ϩ}}$ Δι

Στίχος.

Εἰς πασαν την γην εζηλθεν
ο φθογγος αυτου και εις τα περατα
της οικουμενης τα ρηματα αυτου
Απο ο στο λε Χριστω τω Θεω η
γαπη με εε νε επι ταχυνον ρυ
σαι λαον α να πο λο ογητον δε χεται σοι
προσπι ι πτοντα ο επι πεσοντα τω
στη θει κα τα δε ζα αμενος ον ι κε
τευ ε Θεο λο ο γε και επι μονον νεφος

^B
ε θνων δι α σκε δα α α α σαι ^M
^Δ
αι του με
νος η μιν ει ρηνην και το με γα ε ε ε λε
ο ο ος ^Δ

Τό γ' ἀντίφωνο.

Εἰσοδικόν

Ἦχος Δι

 ^M Δε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω με εν Χρι στω ω

προσπι ι πτοντα ^B ο ε πι πε σοντατω
 στη θει κα τα δε ζα αμενος ⁶ ον ι κε
 τευ ε Θεο λο ο γε και ε πι μονοννεφος
 ε θνων δι α σκε δα α α α σαι ^M αι του με
 νος η μιν ει ρηνην και το με γα ε ε ε λε
 ος

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ
ΠΡΟΤΑΞΙΑ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

Ἦχος δ' Ἀ

^N ^Δ
^Δ Προ στα σι α των Χρι στι α νων α
^Γ ^Δ ^B
κα ται αι σχυν τε ^Δ με σι τει α προς τον ποι
⁶ ^Δ
η την α με τα θε τε ⁶ μη πα ρι δης ^Δ α μαρ
^Δ ⁺
τω λων δε η σε ων φω νας ^Δ αλ λα προ φθα σον
^Δ ^N
ως α γα θη εις την βο η θει αν η μων
^B ^Π
+ των πι στως κραυ γα ζον των σοι ⁶ τα χυ νον
^N
εις πρε σβει αν και σπευ σον εις ι κε σι αν
^Δ ⁺ ^Γ ^Δ ^{Ζ'}
η προ στα τευ ου σα α α ει Θε
^B ^N ^Γ ^Δ ^Δ
ο το κε των τι μων των σε ε ε

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ

Προκείμενον. Ὑψος πλ. δ'

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Καθολικῆς Α' Ἐπιστολῆς Ἰωάννου τὸ Ἀνάγνωσμα **4:12-19**

Θεὸν οὐδεὶς πώποτε τεθέαται· ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν μένει καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ τετελειωμένη ἐστὶν ἐν ἡμῖν. Ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐν αὐτῷ μένομεν καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐκ τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ δέδωκεν ἡμῖν. Καὶ ἡμεῖς τεθεάμεθα καὶ μαρτυροῦμεν ὅτι ὁ πατὴρ ἀπέσταλκε τὸν υἱὸν σωτῆρα τοῦ κόσμου. Ὃς ἂν ὁμολογήσῃ ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ μένει καὶ αὐτὸς ἐν τῷ Θεῷ. Καὶ ἡμεῖς ἐγνώκαμεν καὶ πεπιστεύκαμεν τὴν ἀγάπην ἣν ἔχει ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν. Ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστί, καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ ἐν τῷ Θεῷ μένει καὶ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ. Ἐν τούτῳ τετελείωται ἡ ἀγάπη μεθ' ἡμῶν, ἵνα παρρησίαν ἔχωμεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, ὅτι καθὼς ἐκεῖνός ἐστι, καὶ ἡμεῖς

ἐσμεν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ. Φόβος οὐκ ἔστιν ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἀλλ' ἡ τελεία ἀγάπη ἔξω βάλλει τὸν φόβον, ὅτι ὁ φόβος κόλασιν ἔχει, ὁ δὲ φοβούμενος οὐ τετελείωται ἐν τῇ ἀγάπῃ. Ἡμεῖς ἀγαπῶμεν αὐτόν, ὅτι αὐτὸς πρῶτος ἠγάπησεν ἡμᾶς

Ἀλληλούϊα. Ἦχος α΄

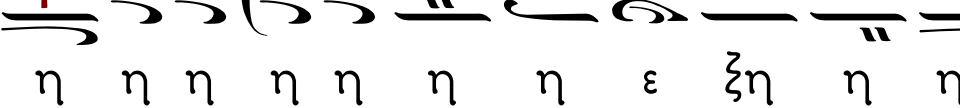
Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε.

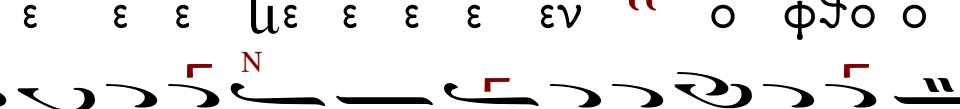
Στίχ. Ὁ Θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων.

Κοινωνικόν Εἰς πᾶσαν
Ἰωάννου Μαυρομάτη Πρωτοψάλτου

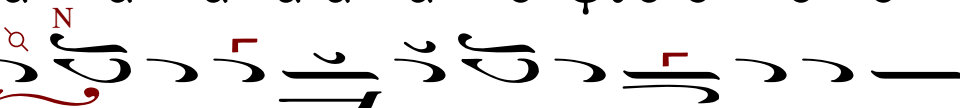
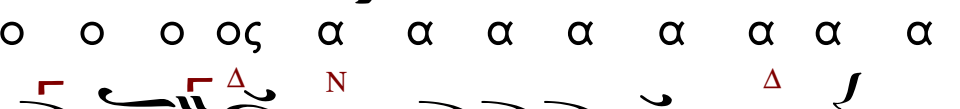
Ἰχθὺς καὶ Νη

Ν ε Εἰς πα α α ασα αν τη ην γη η η

η η ηη ηη ηη ηη ν ε ζη η η η η η

η η ηη ηη ηη ηη η ε ζη η ηλ θε

ε ε ε ε λε ε ε ε εν ο φθο ο ο

ο ο ο ο ογ γο ο ο ο ο ο ο ος α α

α α α α α α α ο φθο ο ο ο ο ογ

γο ο ο ο ος α α α α α α α αυ

τω ω ω ω ωω ω ω ωων και εις τα

πε ε ε ε ε ε ε ε ε ρα α εις

 τα πε ε ρα τα α α ια α α α α ^γ τη ης ^Ν

 οι κου με ε ε ε ε ε ε ε ε ε νη ης ^Β ^Π ^Β ⁶ ^λ

 τα ρη η η η η η η η μα α α α α α

 α α α α α α α α α α α α α α

 α α α α α τα ρη η μα τα α α α α α

 α α α α α α α α α αυ τω ω ω ιω ω ω

 ω ω ν ^γ Αλ λη λου ου ι ι ι α α

 α α α α α α α ^γ ^λ

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη σπὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.